

Tuần Báo Vô Vi

28 tháng 6 năm 2015

Số 244

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Duyên đạo nằm ở đâu?
2. Tại sao người đời mở mắt nhìn ánh sáng và tiền là quan trọng hơn hết?
3. Sự thanh thoát do đâu mà có?
4. Mùi vị của đạo pháp nằm ở đâu?
5. Làm sao mới gọi là thức tâm?
6. Tại sao tu Vô Vi gia đình lại được yên vui?
7. Thân thương là thân làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 06/09/97 6:50 AM 1) Hỏi: <i>Duyên đạo nằm ở đâu?</i> Đáp: Thừa duyên đạo nằm ở tiềm thức của mọi người, qua cơn khảo đảo thì mới cảm thấy chính mình phải tu sửa nhiên hậu mới được yên vui. Kệ: Quý yêu chơn trạng mới thông mùi Đời đạo phân minh lại càng vui Quý yêu tâm thức thần quang đăng Xây dựng trùng tu rõ đạo mùi.	Montréal, 07/09/97 1:17 AM 2) Hỏi: <i>Tại sao người đời mở mắt nhìn ánh sáng và tiền là quan trọng hơn hết?</i> Đáp: Thừa cặp mắt người đời tiếp thu ánh sáng trong sự giới hạn của Trời Đất đã sắp đặt. Nếu khai được cặp mắt tâm linh ở bên trong, nhắm mắt thấy ánh sáng là vô cùng, chỉ có tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp trong thực hành thì bộ đầu sẽ khai mở và cảm thấy hào quang rực rỡ xuất phát từ bộ đầu. Kệ: Bên trong khối óc mới thâm sâu Khai triển tâm linh rõ nhiệm màu Sắc giới anh minh đồng phát triển Khai thông trí tuệ hiểu chiều sâu.
Montréal, 08/09/97 2:50 AM 3) Hỏi: <i>Sự thanh thoát do đâu mà có?</i> Đáp: Sự thanh thoát do sự buông bỏ tất cả những sự chấp mê trong nội tâm đã hình thành một cách nhẹ nhàng, ngũ tạng yên vui. Kệ: Thấm nhuần nguyên lý thật là vui Thức giác tâm tu rõ đạo mùi Xây dựng không ngừng trong tiến bước Tình thương đạo đức chuyển phân mùi.	Montréal, 09/09/97 4) Hỏi: <i>Mùi vị của đạo pháp nằm ở đâu?</i> Đáp: Thừa mùi vị của đạo pháp xuất hiện ở giây phút thấm thía gọi là đạo mùi. Kệ: Biết mình thanh nhẹ thật là vui Thức giác tâm tu rõ đạo mùi Quý đạo yêu đời tâm học hỏi Đạo đời xây dựng thật là vui.
Montréal, 10/09/97 5:25 AM 5) Hỏi: <i>Làm sao mới gọi là thức tâm?</i> Đáp: Thừa thức tâm là tự hiểu lấy hành động của chính mình mà sửa tiến, thì mọi việc sẽ được vuông tròn và tốt đẹp. Kệ: Hiểu mình xây dựng trí tâm thân Giải quyết minh tâm chuyện tối cần Hay dở chính mình tâm tự đạt Bình tâm học hỏi đạt phần yên.	Montréal, 11/09/97 4:30 AM 6) Hỏi: <i>Tại sao tu Vô Vi gia đình lại được yên vui?</i> Đáp: Thừa tu Vô Vi là hướng về không không mà tiến hóa, cố gắng tu thì sẽ đạt tới trình độ nhẹ nhàng, dẹp bỏ mọi sự vọng động, mọi người trong gia đình đều hướng tâm như vậy thì sẽ tạo được một hòa khí an vui và dễ dứt khoát sự lo âu bất chánh. Kệ: Tự mình thức giác tự tâm hành Giải mở trần tâm tự tiến thanh Dấy bận không còn tâm đạt thức Bình tâm học hỏi hướng về thanh.
Montréal, 12/09/97 3:30 AM 7) Hỏi: <i>Thân thương là thân làm sao?</i> Đáp: Thân thương là cùng chung một nguyên lý đã hình thành trên mặt đất, tự ý thức được lúc ra đi với hai bàn tay không, đừng mãi tu tiến để cứu vớt phần hồn khi lìa xác. Kệ: Tu tâm giải tỏa tự phân bàn Đời đạo song tu cảm thấy an Trí tuệ không ngừng xây dựng tiến Bình tâm học hỏi tự tâm an.	

THANH ĐIỂN BAN HÀNH (tiếp theo)

...

Khi mà các bạn hiểu được cái sở nguyện của các bạn, thích thú đường lối của Đức Phật mà các bạn nói con nguyện theo Phật, quy y Phật, quy y pháp, quy y tăng. Nhưng mà người ta mới đụng mình chút cái sợ mất của, la lô um sùm.

Cái không không mà mình không chịu về, làm sao trở về với không không làm sao mình tiến tới Phật. Đó, một chút xíu đó là thấy người tu, tu sai, tu ngược, tu không đúng. Người tu phải có cái ý nguyện bi, trí, dũng phải hết sức hùng dũng, bất cứ cái hoàn cảnh nào cũng ở trong chơn lý và đang giáo huấn chúng ta tiến hóa, không để chúng ta thụt lùi, nếu chúng ta nuôi cái bi trí dũng. Còn chúng ta không chịu tiến ở trong bi trí dũng thì chúng ta thụt lùi, tự ôm ấp một góc nào bất chánh mà làm cho mình nặng nề chậm tiến, tu không thành, thiền không được, trong giờ công phu động loạn, công phu rồi cũng ngủ không được, bởi vì nó đâu có hòa giải được cái trược khí ở bên trong. Khi người ta hòa giải được cái trược khí ở trong tâm thì người ta được ấm êm, giấc ngủ, giấc thức, giấc thiền lúc nào nó cũng thanh tịnh như nhau. Đó mới là đúng.

Cho nên, các bạn có nhiều cơ hội để đo lường luồng điển của các bạn tu tới đâu mà hiểu hoàn cảnh, nghịch cảnh đủ thứ, nó xoay chuyển đầu óc các bạn coi các bạn ổn định tới đâu. Nhiều người nói tôi tu theo Phật mà ngày nay tôi còn gặp những cái nghịch cảnh không xứng đáng như thế này, trách Trời, trách Phật là những người đó đã động càn động thêm chớ chưa có tu. Tu mà thiếu tu. Cái miệng nói tu nhưng mà bên trong thiếu tu, không có làm được cái việc như vị đại giác. Bởi vì vị đại giác giữ cái thanh tịnh, phạm ngã không được xâm chiếm chơn ngã. Chỉ có chơn ngã xây dựng phạm ngã, mà bây giờ mình còn than trách đó, mình đưa phạm ngã lên đề chơn ngã, làm sao mình tiến hóa tới nơi thanh tịnh được.

Cho nên, các bạn đã có một liều thuốc của pháp lý Vô Vi là soi hồn, pháp luân, thiền định, là để giải từ gút mắc ở bên trong mà các bạn đã và đang kẹt từ kiếp trước tới bây giờ. Sửa lần lần rồi các bạn sẽ thấy, sẽ thấy cái huyền diệu và cái pháp và công năng công phu đúng đắn của các bạn tự nhiên đạt

thành, tự cách mạng lấy bản thân, đuổi tất cả những sự ô trược xâm nhiễm vô tư tưởng của chúng ta, tiến về sự thanh cao xây dựng tình thương và đạo đức đời đời bất diệt. Đó là cái đường lối chánh của mọi người.

Mà các bạn không học cái pháp này nhưng các bạn cũng phải qua những lò điều luyện, kiếp này khổ cực, kiếp sau khổ cực, lần lần, lần lần, nó nhồi tới đừ lên đừ xuống. Mà nếu chúng ta giữ tâm làm điều lành thì nó còn được. Nếu mà làm điều sái quấy thì nó tiêu luôn. Sự sáng suốt nó sẽ mất luôn.

Cho nên các bạn rất may mắn có cơ hội để học Vô Vi và rất may mắn có sự ảnh hưởng của tôi, riêng tôi, tôi thấy là tôi rất hành rất nhiều mỗi đêm và tôi nghiên cứu rất nhiều con đường của Vô Vi. Tôi cũng người ở thế kỷ này, không có được đặt vấn đề mê tín, loạn tín, loạn tưởng nhưng mà trong cái thực hành đạt được rồi nói ra cho các bạn nghe. Từ âm thanh và hành động của tôi đã rung động tâm hồn các bạn thì các bạn thấy cái thanh điển đang nói chuyện với bạn trong cái vô thức, nghe đây là một chuyện, còn cái phần vô thức đã hóa giải nội tâm của các bạn mỗi đêm.

Cho nên, các bạn nhiều khi sung sướng, khỏe khoắn, đạt được cái sự triu mến thanh cao cũng như đứa bé mà được uống sữa mẹ trong đêm nhiều khi cũng nhắc nhở tôi và triu mến thương nhớ tôi, tôi biết. Nhưng mà các bạn phải trở về với bạn để làm những cái gì tôi đã và đang làm, rồi các bạn sẽ diu dắt nhiều người. Chúng ta sống trong quần chúng nhơn loại rất nhiều khối ô trược mê trần. Bây giờ, chúng ta giải ra được rồi, chúng ta đem lại sáng suốt ảnh hưởng mọi người.

Cho nên, cái việc quý trọng đó các bạn nên chú ý làm nhiều chừng nào, tu nhiều chừng nào, cố gắng chừng nào thì các bạn sẽ được cơ hội ảnh hưởng nhiều người chừng này, giúp đỡ muôn loài được tiến hóa, tiến thẳng và xây dựng cái vũ trụ càn khôn này càng ngày càng tươi đẹp, bỏ những sự ô trược ở bên trên đã và đang có và hoành hành tư tưởng của mọi người, giầy xéo tư tưởng của mọi người trong sự đau khổ. Chúng ta tự cách mạng lấy ta để sửa đổi cái luồng trược điển biến thành thanh điển và thương yêu muôn loài mới ngộ được chánh pháp.

Thông Báo

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ân Tổng
Kinh Sách, Đặc San, Video Đại Hội

1. Khương Bửu Võ,	California	USA	\$100 USD
2. Lynna Kim Nguyễn,	Wisconsin	USA	\$100 USD
3. Nguyễn Thúy Hoa,	California	USA	\$100 USD
4. Bùi Thị Ngọc Dung		Viet Nam	\$5,000,000 Đ

Mọi phát tâm đóng góp liên quan đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ân Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng

Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**
và gửi về địa chỉ:

VoVi New York
118 Pheasant Cir
Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ bạn đạo NGUYỄN HOÀNG CHÁNH và KHÔNG THỊ YẾN là cụ Bà CAO THỊ TỔ sinh năm 1932 (*Nhâm Thân*) tại Biên Hòa, mất ngày 25 tháng 5 năm 2015 lúc 16giờ (*nhằm ngày 8 tháng 4 năm ẤT MUI*) tại phường 15 quận TÂN BÌNH, Tp HCM, Việt Nam, thọ 84 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Thành tâm cảm ơn quý bạn đạo.

Gia đình Không văn Cúc kính báo

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

S, ngày 6/2/97

Kính Đức Thầy,

Con là TT ở BT, có đôi lời kính thân thương gởi đến thăm Thầy với lòng chân thành kính yêu. Kính Đức Thầy, kể từ Thầy xa quê nhà đến nay con rất nhớ đến Thầy, mà con không dám gởi thư qua thăm Thầy. Con chỉ nhớ lời Thầy dạy: "nhớ Thầy, tinh tấn công phu, niệm Phật". Như quá trình con công phu lúc Thầy còn ở quê nhà, đến nay nghiệp quả nó đè con nhiều hơn, là con thấy con công phu tinh tấn.

Kính Bạch Thầy, ngày nay, vì công trình tu học của chúng con ở BT, con cúi xin Thầy tha lỗi, vì con biết Thầy bận nhiều việc hệ trọng hơn việc của con, con xin kính trình lên Đức Thầy hoan hỷ chỉ dạy cho con.

Kính trình Đức Thầy, chúng con ở BT, có họp lại chung thiền từ tháng một năm Bính Tý đến nay. Vào khoảng đầu tháng chạp âm lịch, có một quan tiếp điểm của một Đức Quan Thánh, Đức Cụ Tổ, Đức Thầy, Đức Quan Âm và Đấng Vô Cực dạy đạo.

Kính thưa Đức Thầy, sự kiện này con trình độ tu học còn non yếu; do đó con bán nghi bán tín, kính xin Đức Thầy, vì tình thương với công tu học của chúng con, sự hư thật thế nào, kính xin Thầy chỉ dạy. Con rất mong thư Thầy vì tình yêu thương của chúng con, xin Thầy khẩn dạy cho chúng con biết.

Cuối thư, chúng con xin kính dâng lên Thầy tấm lòng kính thương chân thành của chúng con.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 12/3/97

T con con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6/2/97 được biết con đang phân vân về diễn nhập xác. Chúng ta là người tu Vô Vi--mục đích là khai triển trực giác của chính mình, không tin bất cứ những gì từ đâu đưa đến mà chúng ta không thấy rõ rệt. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là khư trước lưu thanh, hòa với thanh mới tiến hóa tới vô cùng được. Con nên dày công bỏ thì giờ thực hành Pháp Lý Vô Vi để khai triển thần kinh khối óc của chính con. Chúng ta nhìn lại cái xác của chúng ta từ siêu nhiên mà hình thành, đã qua biết bao nhiêu năm mới hình thành được cái tiểu thiên địa này, là tài sản cuối cùng: thiên địa nhân--bản thân của con là đại diện Trời Đất mà hành sự, càng tu càng niệm Phật, càng giải nghiệp tâm. Nếu tu mà tin ông lên bà xuống, tức là tạo thêm nghiệp mà không tiến. Phật Pháp khai triển trực giác của hành giả tới vô cùng, và dẹp bỏ tất cả những hình tướng loạn thuyết ở bên ngoài. Chỉ khai triển từ bên trong ra--đi lên--thức giác, sáng suốt mới tiến tới cảnh vô cùng tận là Thiên Quốc xán lạn.

Tâm chúng ta thanh nhẹ thì chúng ta mới nhận được luồng điện của Đại Từ Bi tận độ từ giờ phút khắc. Càng tu càng vui, càng tu càng khỏe mạnh, càng trẻ trung, chớ không phải tu mà ý lại nơi ông lên bà xuống được. Tại vì các con còn vị ngã thiêng liêng và không có dám đặt câu hỏi trực tiếp:

Ngài từ đâu đến, đến bằng cách nào? Ai cho phép Ngài nhập xác? Luật nhân quả ra sao? Hỏi thét một hồi thì đối phương phải nể chúng ta và tự động rời khỏi thể xác ô trược. Thiêng liêng xưng danh: Tiên, Thánh, Trời, Phật, Thượng Đế đủ thứ đâu có nhập vào trong cái thể xác ô trược? Các con đâu có thấy bộ ruột các con dơ dáy, cơ tạng các con dơ dáy, mất trật tự chừng nào! Ráng tu đi để giải bớt; khi nó thanh tịnh, nó mới khôi phục lại trật tự siêu nhiên, lúc đó âm dương hợp nhứt, cơ tạng chúng ta được vui hòa thanh nhẹ và thoát khỏi sức hút của hồng trần, không còn nuôi dưỡng sự mê tín dị đoan.

Nhiều người đã tu thiền Vô Vi nửa chừng rồi cho rằng tôi thấy Quan Thánh, tôi thấy Quan Âm này kia kia nọ, mà nó không hiểu là vì trong cơ tạng của nó có sán lải nhiều lắm, vì khuẩn bất chánh nhiều lắm... chạy vô trong máu huyết của nó, nên nó tưởng đến đâu thì hiện đến đó; tưởng là thật, mà không phải thật! Khi mà tôi thấy thật rồi, người tu thấy thật, là biết được chính mình đã phát triển thanh nhẹ tới vô cùng như một Vị Phật, thì không có nuôi dưỡng bất cứ những mê tín dị đoan hay là Thiên Cơ đủ chuyện để phá hoại cuộc sống hiện tại của nhân sinh. Những điều đó các con nên cảnh giác rõ ràng. Chính mình có một pháp để thực hành phát triển tâm thức của chính mình và khỏe mạnh phục vụ quần sanh. Tại sao tu mà còn phải phục vụ? Con càng tu, con càng muốn nhiều người tu, mà nhiều người đến với con, con phải tận tâm phục vụ cho họ biết họ là một khả năng của căn khôn vũ trụ, đã và đang hành và đang tiến; đó mới đứng đắn xây dựng hướng về Phật Pháp là thanh nhẹ, vô danh, vô hình, vô tướng. Nếu còn hình còn tướng là giả ảo, không phải sự thật! Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có bằng chứng rõ rệt trong thực hành để thấy, để kiểm chứng và tiến hóa chứ không dựa nơi lời của Phật để lại, là tam sao thất bản, luận đi xét lại, tạo sai cho chính mình, không tiến được. Thiên Địa Nhơn--con là con người, là tài sản cuối cùng của tiểu thiên địa này. Con chịu hành Pháp Lý Vô Vi là khai thác lấy con, là cơ hội cuối cùng này để hiểu được cuộc sống của chúng ta đều là do điện vũ trụ quang ban chiếu, và chúng ta cần hành triển với thanh nhẹ của vũ trụ mới tiến tới Phật Pháp rõ rệt.

Thanh nhẹ mới tiến tới Phật Pháp, nặng trước nhờ đỡ là không nhẹ; nặng trước, nhờ đỡ, cứng lạy, đó là tự làm yếu thần kinh khối óc của chúng ta, kinh kệ không có, trật tự không có, nội tâm nội tạng không có trật tự. Đêm đêm các con lấy nguyên khí của căn khôn vũ trụ để lập lại trật tự thanh nhẹ, hướng về thanh tịnh thực hành đi tới đích. Phải dày công, mọi người tại thế gian phải dày công! Con thấy muốn có cọng rau ăn cũng phải có ngày tháng giờ thì nó mới mọc lên nhờ điện năng của vũ trụ. Nếu không có thì giờ, không chịu chờ đợi thì làm sao có rau, có lúa ăn--lúa Trời rõ rệt-- chúng ta ăn cơm một ngày hai buổi, sửa tâm sửa tánh, tu tiến thuận hòa, giải mở tâm thức. Khuyến người đời nên tránh sự gian xảo dối trá mà thực hành đứng đắn đi lên, thì cõi âm nó không có xâm chiếm các con được. Nếu mà các con theo chiều hướng của nó thì

buộc đủ điều--càng buộc thì thần kinh của con càng yếu, hạng nhứt là cầu cơ cũng vậy. Con thử cầu cơ, rồi cuộc rồi thần kinh cũng phải yếu, rồi cuộc cũng bị bên kia nó xâm nhập mà không làm chủ lấy chính mình được. Người tu Vô Vi hiểu rõ hồn là chủ của thể xác, sự sáng suốt đã phục vụ thể xác, sửa mình tiến hóa nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng những người kế tiếp. Tâm thân thường lạc, tu giải nó mới thường lạc, còn tu mà ôm, ôm vào càng ngày càng nhiều: một chút thì Quan Thánh nói như vậy, Tề Thiên Đại Thánh nói thế nọ, rồi ông Phật Di Lạc nói như vậy, thì làm sao mà chúng ta chứa được những cái điều mà chúng ta không có thể hiểu được. Phải thực hành từ bước một thì mới khai triển; con thấy giá trị sức khỏe và tâm linh của con có, con mới đóng góp cho xã hội, quốc gia nhân quần tốt đẹp. Hiểu mình để tiến hóa, mọi người đều có cơ cấu siêu nhiên. Hồn từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thể gian vào ngũ tạng thể xác đen tối này, kích động và phản động để giải tất cả những sự trược ô và trở về với thanh tịnh. Thanh tịnh tức là sáng suốt. Khối óc của con là một điểm sáng trong vũ trụ, tại quả địa cầu. Nếu con không biết lo cho con thì tương lai không có gì hết. Đêm đêm con lo tu, là lo cho tương lai của phần hồn; lúc lìa xác bạn bè đồng đũ, sự sáng suốt Bề Trên chiếu cố và dẫn tiến chúng ta bằng lòng hành triển. Pháp con lược được và xác con có, là con đã có hai, nay chỉ thiếu thực hành mà thôi. Cố gắng thực hành để tự giải quyết trần đồ của chính mình là chuyện cần thiết trong cuộc sống hiện tại. Càng ngày con càng tu, hòa hợp với căn khôn vũ trụ, điện năng con càng ngày càng dồi dào, con mới tận độ quần sanh. Tiếng nói của con được quân bình và thanh nhẹ mới giúp được người kế tiếp; thực hành tiến tới khỏe mạnh và tâm linh sáng suốt, không nên mơ mộng chuyện này chuyện nọ. Thực chất của ta đã hiểu rồi, từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thể gian, bây giờ phải giải tất cả nghiệp tâm, nghiệp của tiền kiếp nhiên hậu chúng ta mới trở về quê xưa chôn cũ của chúng ta, chứ không phải là chuyện mới đâu. Cứ việc đêm đêm tu thiền, cũng như trước kia con đã gặp Thầy tại Việt Nam, thì Thầy càng ngày càng khỏe mạnh, càng trẻ ra; mọi người đều vui hòa với Thầy. Một thân một mình Thầy đi khắp thế giới, đó là chuyện hi hữu mà chính chúng ta ở VN không có thể suy tính được cái việc ngày hôm nay của Thầy, chúng mình là do sự thanh nhẹ của hành giả mà Thượng Đế mới chiếu cho có cơ hội tiến hóa, là phục vụ quần sanh. Chúng con thấy như vậy là chuyện lớn

chứ đâu phải làm chuyện nhỏ, làm cho mọi người được vui, được hiểu lấy chính họ là điều cần thiết trong quả địa cầu này. Đau khổ vô cùng, có xác có tâm mà không hiểu lấy chính mình là đau khổ vô cùng, giờ phút lâm chung không biết đi đâu. Cho nên Thầy cố công tu để có sự hiện diện trên mặt đất và nói lại cho mọi người nghe là phải tự hành tự tiến, không ỷ lại. Nếu ỷ lại là suy đồi, tâm thức càng ngày càng yếu ớt, càng lạc hậu và không có tiến hóa nổi. Cái cảnh thanh nhẹ của Trời Đất đã sắp đặt sẵn, đón rước tâm linh bằng lòng tiến hóa sẽ có cơ hội đến đó, và dự cảnh thanh bình tốt đẹp của Thượng Đế hằng ban chiếu.

Các con ở quê nhà thiếu thốn, đó là dịp cho con thức tâm. Con càng cảm thấy khổ thì con càng cảm thấy Phật từ khổ mà ra, Phật không có phải sướng, Phật không phải là những hình thờ mà đặt trong chùa đeo bóng đèn giả, làm hào quang giả--cái chuyện đó là không đúng. Chúng ta khai triển tâm thức, lấy nguyên khí của càn khôn vũ trụ hòa hợp trong cơ tạng và khối óc của chúng ta phải sáng ra, cái đó mới là chính pháp. Làm bất cứ cái gì ở thế gian do con người bịa đặt cũng là giả, là vị trí con người bị giới hạn thì làm sao bịa đặt được. Lợi dụng bóng đèn 6 volts để gắng hào quang trên đầu ông Phật là giả chứ đâu có thật. Đã giả còn giả thêm! Người chủ thờ hình tượng đó phải có tội. Con ráng tu đi để một ngày nào con sẽ thấy rõ với hành động của những người đó như vậy, kết quả họ sẽ đi đến đâu? Lợi dụng Phật Pháp, tác kinh tác kệ, nói lời Phật mà lời chính mình không có thì làm sao phục vụ quần sanh? Mình đã tự gạt rồi, làm sao mà cứu mình được? Đã tự gạt, sẽ gạt người khác, do đó mà có cơ tội, khi lia xác xuống địa ngục phải mò mò học từ chữ một, học kinh mà không hiểu nguyên lý của Trời Đất, thờ Phật mà không hiểu nguyên lý của Phật là không tiến hóa. Phật không có hộ phò người thế gian, nhưng người thế gian cần khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp, dứt khoát tình đời mới bước vào Phật Pháp tiến hóa được.

Ngày hôm nay chúng con may mắn mới gặp được Pháp Lý Vô Vi. Con niệm Phật thường xuyên để khai triển huyền bí trong nội thức của chính con, không cần đi tìm những sách huyền bí vô ích; nó

nói đông nói tây chứ không có đạt cái gì hết. Chúng ta tu, dày công tu, chúng ta mới thấy rõ, tôi tu đến ngày nay chưa được cái gì hết. Tại sao? Tại tôi lo bên ngoài, tại tôi thuyết lý u ơ, tôi không nói sự thật trong nội tâm của tôi, thì làm sao tôi phát triển? Con niệm Phật tức là con nói chuyện với chính con và khai sáng lấy chính con, và có cơ thể chứng minh tiến bộ của chính mình.

Khối óc thay đổi, tâm thanh tịnh lúc nào cũng vui hòa với các giới trong tinh thần phục vụ của Thượng Đế. Thượng Đế đã sanh phần hồn xuống thể gian, hóa hóa sanh sanh mà Ngài không theo dõi đâu phải là Thượng Đế? Lúc nào Ngài cũng theo dõi và chung sống với chúng ta, dẫn tiên chúng ta từ hoàn cảnh này tới hoàn cảnh nọ mà chúng ta quên ơn Ngài, nguyện kêu gọi Ngài nhưng mà không thật với chính Ngài, cũng là bị tội, cũng là xuống địa ngục phải học lại. Địa ngục là cơ cấu tốt đẹp để dẫn tiên tâm linh tiến hóa. Tâm bằng lòng dứt khoát như vậy, không có tiếp tục xảo lảo và lường gạt chính mình.

Lời nói của Thầy cũng có thể tam sao thất bản, người nghe được, người này lập lại một chút, người kia lập lại chút nữa, rồi sửa là mất cái bản chánh đi, cần phải thực hành mới khai triển chuyện sẵn có của chính mình, thức giác khai triển. Khi con tu, trực giác của con là khả năng của chính con. Lúc con phát triển ra mình triết giảng giải cho người kế tiếp rõ rệt đường đi của chính họ, chứ không cần phải xin Phật Tiên, không cần tìm sư phụ. Thích Ca đâu có tìm sư phụ, mà Thích Ca vẫn đắc đạo! Sư phụ của Thích Ca là đâu, là ở đâu? Sư phụ của Thích Ca là người đau khổ, là chúng ta có cơ hội đến gần biên giới của Phật Pháp để tu tiến tới thanh tịnh. Dốc lòng tu sẽ đạt tới kết quả tốt, khuyên các con không nên mê tín dị đoan như nhiều người thấy mà không nghiệm được, không nên đem vào óc hại tâm thân.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 26 tháng 3 năm 1978

Ngoại cảnh tham sân quá phũ phàng
Pháp luân thường chuyển trí thân an
Công phu tinh tấn càng minh mẫn
Từ đạo giải đời pháp vạn an.

Vạn an chẳng có mơ màng
Chăm lo tự sửa lập đàn yên vui
Thế gian lăm trí lăm mùi
Mưu mô tham hận tự vui lấy thân
Luật Trời tiên giải cân phân
Đường nào cũng phải vay lần trả vay
Duyên tình đạo đạt hằng ngày
Sửa sai tự tiến khỏi bày khổ tâm
Nay còn mai mất khỏi tâm
Trong không mà có tự thâm dựng xây
Tu thời đạt phước hằng ngày
Tâm thân an lạc vui vầy nội tâm
Điển là chánh giác phải tầm
Nằm trên khối óc thậm thâm diệu huyền
Hòa đồng thiên ý đạt duyên
Triển khai đạo pháp triển miên hiếu hòa
Vì người học hỏi ta bà
Giúp người tiến hóa ta hòa nơi nơi
Tình thương cao đẹp sáng ngời
Đạo đời hai ngã do Trời chuyển ban
Bình tâm đạt ý khai màn
Hưởng cơ huyền diệu pháp tràng tự minh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Sáu (tiếp theo)

CÁC CĂN ÁC TÀ NIỆM DÂM DỤC, TỰ MÊ TRẦM TỘI NGHIỆP SÂU
CÁC GỐC THIỆN CHÍNH TÂM TU THÂN, LO GIỮ MÌNH CÔNG ĐỨC CÒN

...
Tế Phạt: Có thể sám hối trước thần linh, in tặng kinh sách, dùng sự bận rộn công phu, công quả để trấn áp sự tán loạn của tâm linh. Nếu như lửa dục bốc lên mà lại giải tỏa bằng cách xem sách báo khiêu dâm mong thỏa mãn nó thì phương cách đó chỉ là phương cách nhất thời, không phải là phương cách giải quyết trọn vẹn. Phải tu đạo, giữ gìn cái gốc, cái nguồn, mình tâm kiên tính đó mới là phương cách đạt được cứu cánh mà thôi.

Thái Sinh: Hi vọng chúng sinh dưới gầm trời đều có thể đem cái nhìn mở huệ này cắt đứt tà ý mê muội ngu si.

Tế Phạt: Đúng vậy. Thầy thấy một vị trung niên ở trong quán mì vịt, giống hệt như những gì thần Tam Thi đã ghi chép, kẻ đó đã có gia đình lại còn lên lập riêng một tổ uyên ương chung sống với một người con gái.

Thái Sinh: Thưa, con đã nhìn thấy vị trung niên đó, đang nhậu nhẹt với bạn bè.

Tế Phạt: Nếu vị trung niên này không mau mau sám hối, sửa đổi thói hư tật xấu, sự nghiệp sẽ sụp đổ tan tành.

Thái Sinh: Hiện nay trong nước có phong trào vận động “Cha ơi! Về nhà dùng bữa cơm chiều” ý nghĩa thật quả là sâu xa cụ thể, nhằm mục đích xây dựng hạnh phúc gia đình êm ấm, mong những kẻ làm cha hiểu rõ trách nhiệm gia đình mà chăm lo gánh vác.

Tế Phạt: Ha ha, kẻ tham sắc cũng giống như kẻ mê đánh bạc, đầu năm không đánh không yên.

Thái Sinh: Thưa, câu ân sư vừa dạy: “Đánh bạc đầu năm” ý nghĩa ra sao?

Tế Phạt: Lúc bình thường bận rộn về chuyện gia đình, sự nghiệp nên không được rảnh rang, song vào dịp đầu năm mới lại khác hẳn, các hãng xưởng đóng cửa, mọi người rảnh rang, những ai có chút máu cờ bạc há lại chẳng thử thời vận vào dịp này sao?

Thái Sinh: Ha ha, lời dạy của ân sư quả là sâu sắc, kẻ ham đánh bạc lúc bình thường còn chẳng ngăn nổi nữa là khi rảnh rỗi. Song còn mãnh lực của sắc đẹp cũng lôi cuốn người ta không kém.

Tế Phạt: Kì thực là sắc đẹp cũng chỉ là một hình tượng ảo hóa mà thôi, nhưng người ta khi đã mê nó thì cũng khó mà dứt nổi.

Thái Sinh: Còn biết nói sao đây?

Tế Phạt: Vì kẻ hiểu sắc chỉ ham mê cái vẻ đẹp trẻ trung bên ngoài, cho nên phụ nữ lúc về già, nhan sắc phai tàn, đàn ông không ngó ngang tới, đó là lẽ tất nhiên. Ví dụ một mình tinh điện ảnh đang được mọi người hoan nghênh, có lần tự hóa trang thành kẻ xấu xí dơ bẩn, khi đi dạo phố hẳn mọi người sẽ tránh xa, chẳng dám dòm dăm ngó. Bởi vậy nhan sắc cũng giống như một đóa hoa lúc nở đẹp được mọi người ưa thích, khi tàn rụng xuống vũng bùn nhơ, thử hỏi ai dám tới ngắm nghía khen ngợi? Cho nên lánh

xa sắc đẹp là minh tâm, còn nếu tâm chưa sáng, lẫn lóc đắm chìm trong chôn tử điếm, lâu xanh để cho rượu hồng màn tía vùi chôn anh hồn. Đợi tới lúc già sau khi đã bị sắc đẹp làm hại mới chợt tỉnh ngộ, mới rõ sự vô tri của quá khứ thì hẳn là đã quá muộn màng.

Thái Sinh: Thưa, lời dạy của ân sư rất đúng, sắc đẹp đã khiến cho bao anh hùng hảo hán mê muội, người đời sống an lạc trong hang, trong hốc, tự mình sung sướng say sưa, chợt tới khi

gặp nguy khốn thất bại, quỳ lạy cầu xin, nhưng vẫn không cứu vãn nổi.

Tế Phậ: Bữa nay tạm dứt cuộc vân du tại đây, trò ngoan hãy mau mau lên đài sen, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa vâng, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

